

L a i v a s

THE SHIP

Savaitinis Lietuvių R. Katalikų Laikraštis

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

No. 8

Vasario (Feb.) 21, 1925

Metai V.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

Atlaidų Sustabdymas.

Visi katalikai beabejo jau žino, kad nuo Gruodžio 24 d. 1924 metų prasidėjo Jubiliejaus Metai. Jie baigsis Gruodžio 24 d. 1925 metų. Taip jau visiems žinoma, kad Jubiliejaus Atlaidai pelnyti reikia nuvykti Ryman ir ten atlikti tam tikras sąlygas.

Kad šis Jubiliejus pasiektų savo tikslo, visam jo metui sustabdyta visi kiti bendrai atlaidai.

Svarbu tai kiekvienam katalikui žinoti. Šiuomi norime suteikti "Laivo" skaitytojams smulkesnių žinių apie šį atlaidų sustabdymą.

Kas ir kaip sustabdyta?

Bendrai imant, sustabdyta visi atlaidai, tai yra, taip daliniai, taip visuotinieji.

Sustabdyta gi ta prasme, kad jokių atlaidų negalima gauti sau ar gyviesiems asmenims. Bet-gi, atlaidai galima gauti **mirusiųjų naudai**. Todėl galima kalbėti maldeles, kurios turi atlaidus, dalyvauti iškilmėse su atlaidais ir taip toliau. Tik tuos atlaidus tegalima gauti mirusiųjų naudai.

Kas nesustabdyta?

Tačiau palikta keletas atlaidų, kurie galima gauti po senovei taip gyviesiems, taip mirusiųjų naudai. Tokie

atleidai yra šie:

1. mirties valandoje, kuomet kiekvienas gali pelnyti sau atleidų, ar dalių ar pilnąjį atleidą.

2. atleidai paskirti už "Viešpaties Angelas" kalbėjimą, ką kiekvienas pamaldus katalikas daro tris kart dienoje, skambinant varpą, rytais, per pietus ir vakarais.

3. atleidai už aplankymą Švenčiausiojo Sakramento 40 valandų metu.

4. atleidai už palydėjimą Švenčiausiojo, nešant jį ligoniui.

Ar galima uždėti atleidus?

Jubiliejaus metu draudžiama užsakyti arba skelbti kokių kitų, išskyrus Jubiliejaus, atleidų. Bet neuždrausta atleidų aplikavimas. Todel galima

šventinti bei laiminti daiktai; pavyzdžiui: ražančiai, škaplieriai, medalikai, kryželiai ir taip toliau, ir uždėti jiems atleidus, kaip ir paprastu, ne Jubiliejaus, metu. Taip jau galima laiminti žmones, suteikiant atleidus, pavyzdžiui — suteikti generalinę absoliuciją; laikyti atleidai bažnyčios pašventinimo, šventųjų globėjų; laiminti moteriškę po kudikiui ir panašiai.

Tik pabrėžiame, visi šitie atleidai tegalima gauti ne sau ar gyviesiems, bet **tik mirusiųjų naudai.**

Visa, kas čia pasakyta, atatinka bendriems Bažnyčios įstatymams. Jei gu kas būtų Šventojo Sosto kitaip paaiškinta, stengsimės apie tai pranešti.

X.

DOVANOK IR UŽMIRŠK.

Yra nemaža tokių žmonių, kurie save katalikais vadina, o vienok gyvena nesantaikoje, vienas kito neapkenčia. Tokių pasitaiko net ir tarp vadinamųjų dievotų žmonių, kurie kasdien klauso Mišių, dažnai lankosi prie šv. Sakramentų.

— Šis asmuo nuo kurio laiko man nebesugyvenamas, — sako vienas. — Dovanosiu jam, bet neužmiršiu, nes perskaudžiai užgavo.

Kitur vėl, žiurėk, tarp dviejų gimių smilksta iš kur kilęs piktumas ir ne vieną dieną, bet keleris metus tatai tęsiasi.

Tai del kokio užgaunančio žodžio, ne atsargiai ištarto, tai vėl del kokio dalyko, — žiurėk, daugybės žmonių pyksta, vieni ant kitų dantis griežia. Ir to-

kių žmonių pasitaiko tarp dievobaimingųjų, ir gana dažnai.

Kitas jaučia negerai daręs pykdamas ant artimo. Nori nevienas panašią neapykantą nusikratyti. Kitas sako: "Mane jisai baisiai užgavo, aš jam vienok dovanuju, tik jau niekuomet to jam nepamiršiu."

Tokiais pasakymais žmonės tik sąžinę tamsina. Jei gu jau nesijauti gailėtis arba pykti, tai kodėl gi šaliniesi nuo sau netinkamų žmonių? Tai dažniausiai dedasi del menkniekio. Nors kartais ir del žymaus daikto pyktis iškiltų, tai ir tuomet krikščionio priedermė yra artimui dovanoti. Tasai dalykas — nedovanoti užpykintojams — yra tai priešastis, del kurios esti pajuokiami dievoti žmonės. Ir

kaip-gi uoliai galima melstis: "Ir atleisk mums mūsų kaltes, kaip ir mes atleidžiam savo kaltininkams," jeigu mums padarytos skriaudos nenorime dovanoti, nenorime atleisti?

Mūsų Išganytojas primena mums ir liepia artimui dovanoti, kad ir dangiškasai Tėvas mums kaltes dovanotų. Jeigu mes kitiems dovanosime pažeidimus, tai ir mums Dievas dovanos pažeidimus, kuriuos Jam padarome. Pats Išganytojas davė geriausį mums pavyzdį, kaip reikia savo kaltininkams dovanoti. Sukankintas, nuvargintas ir ant kryžiaus nuogas išstemptas Išganytojas nerugoja, bet mel-

džiasi už kankintojus. "Tėve, — sako, — dovanok jiems, nes nežino ką daro!" Tuos Jėzaus žodžius turime giliai širdyje užrašyti ir visuomet turėti mintyje. Visur ir visame turime savo kaltininkams dovanoti, — negana dovanoti, bet privalome ir užmiršti. Mes kitiems atleisime, ir mums Dievas atleis. Tai dažnai minėkime!

Dovanokime artimui kaltes, o dovanodami ir užmirškime. Nes Viešpats Dievas, dovanodamas mums prasikaltimus, sykiu juos užmiršta, nebeskaito! Panašiai ir mes darykime. X. X.

GIESMĖ PRIEŠ KOMUNIJĄ.

Nuženk, švenčiausias Sakramente,
Į sielos alkanas gelmes, —
Tada tik šviesią džaiugsmo šventę
Trejbės garbei siela švęs.

Nuženk, o Jėzau, iš aukštybės
Žvaigždėtu padangių keliu
Paskleisk šviesos, įdiegt stiprybės,
Atnešt antgaminių galių.

Tegul aš pašvėstas Dievybės
Paliausiu buvęs kuo buvau:
Tegu many išnyks silpnybės
Ir Kristuje atgimsiu jau.

Bijau, nes aš esu nevertas
Aukščiausių širdin pakviest!
Buvau kaltybėse panertas,
Tad kaip gi Dievo prisileist?!

Bet štai jau kviečia ir ramina
Pats Kristus meilės dvelkimu!
Jis širdį mano atrakino
Stiprios malonės veiklumu!

Tikiu, nes Jis mane gaivina,
Viliuos, nes teikia man vilties,
Myliu, nes Pats Jisai vadina
Prie Savo Dieviškos Širdies.

Regiu jau aš šviesybę Naują:
Malonės bliksi spinduliai,
Iš Jėzaus Kristaus Kuno, Kraujo
Išganymo pragiedruliai.

Ateina Jis skaistus, žvaigždėtas,
Gražus kaip tekanti aušra.
Aš Jo gerumo sužavėtas
Prabilsiu džaiugsmo ašara.

Marija, Motina Meilinga,
Šventieji Dievo Angelai,
Užimkit Svetį gailėstingą:
Giedokit "šventas" Jam saldžiai!

Amen.

A. Žalvarnis.

Užgavėnių Sekmadienis (Quinquagesima).

L e k c i j a

KORINT. 13, 1-13.

EI aš kalbėčiau žmonių ir angelų kalbomis, bet neturėčiau meilės, aš bučiau kaip žvangantis varis ir skambančios kanklės. Jei turėčiau pranašystės dovaną, žinočiau visas paslaptis ir visoki mokslą; jei turėčiau visą tikėjimą, taip kad galėčiau perkelti kalnus, neturėčiau gi meilės, aš esu niekas. Jei išdalinėčiau visą mano lobį beturčiams valgydinti ir jei išduočiau savo kuną sudeginti, bet neturėčiau meilės, nieko man nepadeda.

Meilė yra kantri, maloninga. Meilė nepavydi, nesielgia sauvalingai, nesipučia. Ji yra nesididžiuojanti neiško kas jos yra, nesuserzina, neįtaria piktume, nesidžiaugia neteisybe, džiaugiasi gi tiesa; visa nukenčia, visa tiki, visako viliasi, visa pakelia.

Meilė niekuomet nepaliauja, nors pranašystės paliaus buvusios, nors kalbų nebebus, nors žinojimas nieku pavirs.. Nes mes žinome dalimis ir dalimis pranašaujame. Kuomet gi ateis, kas yra tobula, paliaus buvę, kas yra dalimis. Kuomet aš buvau kudikis, galvojau kaip kudikis; kuomet gi pasidariau vyras, nusikračiau, kas buvo kudikio. Dabar mes matome atspindyje lyg mįslę, tuomet gi veidu i veidą. Dabar aš pažįstu dalimi, tuomet pažįsiu, kaip ir esu pažintas. Taigi, dabar pasilieka tie trys dalykai, tikėjimas, viltis, meilė; tačiau didžiausis tarp jų yra meilė.

E v a n g e l i j a

LK. 18, 31-43.

NUO metu Jėzus pasiėmė dvyliką ir jiems tarė: Štai, mes einame į Jeruzalę, ir įvyks visa, kas per pranašus parašyta apie žmogaus Sunų: Jis bus paduotas pagonims, iš jo tyčiosis, bus plaktas ir apspjaudytas; nuplakę jie užmuš jį, bet trečioje dienoje jis prisikels. Jie nieko iš to nesuprato. Tas dalykas buvo jiems uždengtas, ir jie nesuprato, apie ką buvo sakoma.

Kuomet jis artinosi į Jeriką, atsitiko, kad vienas aklas sėdėjo prie kelio elgetaudamas. Išgiręs praeinančią minią, jis paklausė, kas tai būtų. Jam pasakyta, kad praeinaš Jėzus Nazarėnas. Tuomet jis sušuko tardamas: Dovidu sunau, pasigailėk manęs. Jėzus sustojęs liepė atvesti jį pas save. Kuomet jis buvo prisitartinęs, paklausė jį, tardamas: Ko nori, kad tau padaryčiau? Jis atsakė: Viešpatie, kad regėčiau. Jėzus jam tarė: Regėk, tavo tikėjimas išgelbėjo tave. Jis tuoju regėjo ir sekė jį garbindamas Dievą. Ir visi žmonės, tai matydami, davė garbę Dievui.

TIKĖJIMAS -- ŠVIESA.

Didelė yra žmogui nelaimė netekti regėjimo. Tamsi rudenio naktis, kuri mus ištinka kelyje, yra tik silpnas atvaizdas to, kas darosi su neregiju. Mus ima neramumas ir baimė, nes nematydami kelio jaučiamės iš visų pusių pavojų apsupti, kiekvienas žingsnis mums rodos pražutingas, nenorime tad tamsumoje nei keliauti, nei namie kokį nors darbą dirbti. Bet ar gali lygintis rudens nakties tamsumas su neregio tamsumu? Naktis greitai praeina ir vėl

šviesa pasirodo mums džiaugsmu nešina. Neregio naktis niekad nesibaigia, jam niekad jau šviesi saulutė neteka, jam nenušvinta linksmas pavasaris su visais gamtos gražumais. Jam žvaigždėtas dangus niekad nepasirodo, jis niekad jau žmonių veido nemato, net savo artimiausiųjų ir mylimiausiųjų, jis nemato šventųjų paveikslų, nei gražių iškilmų bažnyčioje. Ji yra apsiautusi amžina naktis, iš kurios jis negali išeiti.

Nors neregio aklumas yra didi jam

nelaimė, tačiau jis yra tik silpnas atvaizdas tų tamsybių, kurios žmogaus sielą ir jo protą apninka. Kiek kartų siela yra brangesnė už kuną, tiek kartų žmogaus sielos aklumas yra nelaimingesnis ir skaudesnis už kuno aklumą.

Kas tad yra tos sielos aklumas?

Kunas, kad galėtų veikti ir judėti, turi akimis vadovautis, o akys nieko negal pasakyti, jeigu jos šviesos nemato. Taigi nei neregys, nei tamsybėse esąs žmogus jokio naudingo darbo padaryti negali.

Kad žmogaus siela galėtų ką nors veikti, turi proto klaustis, o protas taip pat, kaip ir akys nieko negali sielai nurodyti jeigu jis pats yra aptemęs. Štai kodėl mažas kudikėlis nieko negali, veikti, nes jis neturi proto. Štai kodėl pamišėlio visi darbai yra iškrypę, nes jo protas yra iškrypęs.

Mokslas šviečia žmogaus protą, mokyto žmogaus kitoki yra darbai, negu nemokyto. Žmogų mokyta visi vadiną šviesuoliu, nemokyta gi tamsuoliu. Ir teisingai taip sakoma, nes iš tiesų taip yra. Kaip žmogaus akys ieško šviesos, taip protas mokslo, žinojimo. Todėl viesiems kraštams šiandien paprupo mokyklos, norima, jau pradendant nuo vaikelių, protui šviesos gaminti.

Tačiau žmogui reikia dar aukštesnės rūšies šviesos, kuri apšviestų ir mokslą. Toji šviesa yra tai Dievo, tikėjimo šviesa.

Nueik tu dieną į didelį mišką. Nors ir šviesos yra užtenkamai ir tavo akys gerai mato, o visgi tau galva apsisuka, paklysti ir nežinai kur eiti.

Arba jurininkai nukeliavę toli nuo krašto, kuomet mato tik vandenį ir dangų nepasitiki nei savo akimis, nei dievos šviesa kelią surasti ir nepaklysti jurėse, bet nuolatai žiuri į tam tinkamą prietaisą, kompasu vadinamą, ir sulig jo nurodymais nustato laivo kryptį.

Taip ir mūsų gyvenime yra daug tokių reikalų, kurių gilčiausias mokslas nepajėgia išaiškinti, apkvaista patsai ir žmones suklaidina. Reikia tad tikėjimo, kad jis ir patį mokslą apšviestų ir nuo suklydimo apsaugotų svarbiausiuose žmogaus gyvenimo reikaluose.

Tikėjimas padeda neklaidingai surasti kas gera kas bloga. Dažnai, be abejo, jums teko matyti, kaip mažas kudikėlis viską neša į burną, ką tik rankelėmis sugriebia. Kad ir nuodus sučiuptų, tai ir juos sau į burnelę įsidėtų nes jis nežino, nesupranta, kas gera, kas bloga. Kaip pajunta, kad skauda, tai verkia. Reikia tad auginant kudikį saugoti, jam pagaminti tinkamą maitą, apginti nuo pavojų.

Tokiais mažais kudikėliais ir mes esame, Dievo akyvaizdoje ir mes ne visuomet žinome kas gera, kas bloga, kas mums naudinga, kas kenksminga. Todėl Dievas nepaliko mus vienus be pamokymų, be įsakymų, be parodymų, ką reikia daryti, o ko pasisaugoti. Nemanyk, kad tas yra gera, kas tau patinka, bloga kas nepatinka. Girtuokliui patinka degtinė, paleistuviui paleistuvavimas, vagiui vogimas. Ar tai dėlto tie dalkai yra geri, kad jiems patinka? Kartus vaistai labai nepatinka, o jie visgi neša kunui sveikatą. Ligonis,

kaip žinote, labai dažnai užsimano to, kas jam kenkia ir ką draudžia gydytojas.

Jeigu dabar visi žmonės nustotų save varžę ir imtų daryti tai, kas jiems patinka, o šalintis to kas nepatinka, tai umai visas gyvenimas iširtų. Kiekvienam labiau patinka šokti, linksmintis, negu darbas dirbti, miegoti, negu anksti kelti. Jeigu tad žmogus imtų gyventi sulig savais palinkimais, umai pritruktų maisto, drabužio ir pastogės, liktų ir laukai nedirbti, ir gyvuliai nešerti, žodžiu, tuojau ateitų badas ir skurdas.

Gyvuliai ir paukščiai daug yra laimingesni tuo atžvilgiu už žmogų. Jie savo palinkimais sekdami suranda visuomet, kas jiems yra naudinga. Paukšteliai suranda šiltus kraštus, kur gali žiemą praversti, suranda sau maisto, apsisaugoja nuo pavojų ir moka taip slapstyti, kad net protingasai žmogus nelengvai juos apgauna.

Kodel gyvuliai savo jausmais ir pojūčiais greičiau kaip žmogus suranda kas jiems naudinga, to mokslas nemoka išaiškinti. Kaikurie tikėjimo nustoję mokslininkai net patarimus duoda iš gyvulių mokyti to, kas yra gera, o kas bloga. Tokiu budu išsipildo, ką apie juos šv. Raštas kalba, kad "žmogus budamas šlovėje nesupranta; jis prilygsta proto neturintiems galvijams ir tampa jiems panašus" (Ps. 48, 21).

Tikėjimas savo tiesomis mums išaiškina tai, ko mokslas nesugeba išaiškinti. Jis mums pasako, kad mes esame dvasios ligoniai, kad gimtoji nuodėmė yra sužeidusi mus protą, valią

ir jausmus. Protu mes sunkiai surandame tiesas, kurios veda į Dievą. Todėl, nors Dievas yra vienas, žmogus savo proto silpnybėje amžiams bėgant yra sukūręs daugelį tikybių, kurios viena kitai prieštarauja. Valia žmogaus nesugeba nustatyti, kas kam priklauso, todėl kelia tarp žmonių daug ginčų ir peštynių, kraujo liejimo, nes kiekvienas jaučiasi esąs nuskriaustas ir kitas neapsileidžia. Jausmai net dvilypę žaizdą nešioja, nes atstumia žmogų nuo to, kas gera, o traukia į tai kas yra pikta. Iš tų keturių žaizdų yra kilusios septynios didžiosios nuodėmės, kiekviename žmoguje daro septynius kitų nuodėmių šaltinius. Kiekvienas žmogus yra palinkęs puikybėn, tuštybėn ir išdidumui, godulystėn, paleistuvavimui, girtuokliavimui ir apsirijimui, pavydan, pyktin ir tingėjimui. Todėl tikėjimas liepia nepasitikėti mūsų palinkimais, bet griežtai eiti Dievo parodytu taku.

Dievas, mūsų prigimties kurėjas, geriausiai žino kas mums naudinga, o kas kenksminga. Jeigu tad davė savo įsakymų, tai ne tam, kad žmogų bereikalingai varžytų ar vargintų, bet kad jį nuo tukstančio nelaimių gintų, ištribulintų tas visas prigimties galias ir paruoštų žmogų amžinam gyvenimui.

Dr. J. Vaitkevičius.

Katalikų Pasaulys.

Lietuva. Suvienodina poterius. Šio mis dienomis Kaune įvyko Lietuvos vyskupų konferencija, kurioje buvo svarstyta be kitų klausimų ir poterių suvienodinimo reikalas.

Anglija. Mirusiojo vyskupo Casartelli laidotuvės buvo lyg galingas katalikų pasirodymas Anglijoje. Laike laidotuvių dalyvavo pamaldose kardinolas Bourne, 10 vyskupų ir daugiau 300 kunigų. Manchesterio lordas majoras ir Salfordo majoras su parlamento nariais taipgi dalyvavo pamaldose. Bet dar didesnis pasidarė įspudis, kuomet a. a. vyskupo lavonas išlydėta iš Katedros bažnyčios į kapines. Galinga procesija išsitiesė miesto gatvėmis. Buvo tai atsigaivinusios Katalikų Bažnyčios Anglijoje iškilmingas pasirodymas liudnoše apeigose. Katalikų jėgos Anglijoj auga ir stiprėja.

Belgija. Iš Kanados Belgijon yra nuvykęs kun. M. Fortin, Kanados katalikų darbininkų Konfederacijos dvasios vadas. Su dideliu pasigėrėjimu rašo įsiai apie Belgijos darbininkų katalikų organizacijas, jų įstaigas. Apsipažinęs su visu kuom, grįš atgal, kad galėtų patirtas žinias panaudoti Kanados kat. darbininkų naudai. Patartina visiems, socialį darbininkų veikimą norintiems patirti, atsilankyti Bruxelyje, Hasselte, Louvain ir ukininkų studijų įstaigą darbininkams.

Francija. Francija valdo socialistai. Jų vadas Herriot, norėdamas išlaikyti duotus rinkimų metu pažadus,

atšaukti iš Vatikano Francijos ambasadorių (atstovą), išreikalavo per savo vienminčius parlamente, panaikinti Francijos atstovybę prie Šventojo Sosto.

Katalikystės žvilgsniu bendrai imant, tas įvykis nėra skaudus. Jisai turės ir gerų pasekmių. Iki šiol Kijijoje, Japonijoje ir kitose šalyse Francija skaitėsi katalikų globėja. Nuo šio laiko Francija tos globos atsisako. Tas paliuosuoja ir Katalikų Bažnyčiai rytų šalyse rankas. Bet patiems Francijos katalikams tas įvykis yra skaudus.

Francijos Katalikų Federacijos pirmininkas, generolas de Castelneau pareiškė, kad iš 86 Francijos vyskupijų milijonai katalikų buriasi į Katalikų Federaciją, kad kova už katalikų teises nesiliaus, kad dar esanti viltis, buk Senatas tą parlamento įnešimą atmes. Kaip ten nebutų, bet viena aišku, kur socialistai paima valdžią į savo ranką, ten jie suranda žmonėms didžiausių sąžinei ir mokslui varžymų.

Amerika. Chicago. Jo Emin. Kard. Mundelein, Chicagos arkivyskupas 4 vasario dieną išvažiavo Romon. Ten Jo Em. pabus keletą savaitių ir grįžęs atgal Chicagon apie 27 kovo dieną. Vienas svarbesniųjų reikalų, tai galutinal susitarti kas link įvykstančio birželio mėnesy 1926 Tarptautinio Eucharistinio Kongreso Chicagoje.

Tuo laiku tikimasi pamatyti Chicagoje ir Jų Malonybės Lietuvos vyskupas.

Ž I E D E L I A I.

Sulig Nachbaur'u J. Paukštys.

Šv. Jonas Berchmans-Moksleivis Šventasis

(Užbaiga).

Liga ir Mirtis.

Rugpiučio 6, jam dar teko visą valandą ginti paimią filosofijos temą. Tą pat dieną jis smarkiai susirgo. Pasiūsta jis ligoninėn. Vakare karštis dar labiau pakilo. Naktį ligonių prievaizda jam linkėjo užmigti.

— Stengsiuos paklausti!

Bet klausyti nepavyko. Įsigalėjo vidurių kataras. Ligonis tik lupas sukanęs kentė ir leido daryti su juo, kas kam nori. O pajėgos tik nyko ir nyko. Susirupinusiuos brolius ramino:

— Vyresnieji jau per daug išplečia mano ligą.

Bet nelemtoji liga jo teisinimosi neklausė ir vis labiau plito. Vėlesnėmis dienomis šventasis dar pablogo.

— Brolau, — tarė jis ligonių prižiūrėtojui, — rytoj šv. Laurencijaus diena. Ar negalima butų gauti Šv. Sakramentas?

— Ligoniams Komunija tedalinama vien per šventes. Bet aš tikiu, jog vyresnieji maloniai sutiks jums padaryti išimtį. Reiks paprašyti...

— Ne, neprašykit, nejaugi aš kitoks!...

Dabar jis vien gailestavo, kad negalės išleisti savo knygutės apie Švenčiausią Panebę.

Su atsilankančiais broliais jis tekal-

bėjo apie šventųjų mirtį, dangų ir tt. Netrukus jis dar labiau nusilpo. Gydytojų pastangos ėjo niekais. T. Rektorius liepė prie jo nuolat budėti. Naktimis ligonis vis nemigo. Rymojo ir jo rupestin-gas sargas, žiurėdamas giliai užsimąsčiusiu žvilgsniu į malonų šventojo veidą. Ir tylios gailesio ašaros ėmė riedėti per budinčiojo brolio skruostus, palyginus savo gyvenimą su nekalta šventojo siela. Ligonis sudejavo.

— Kas yra, broli Jonai?

— Ot, aš pagalvoju apie malones, kokias mes gauname Jėzaus Draugijoje ir nežinoju, kaip už jas dėkoti...

— Brolau, vėl prabilo po valandėlei prižiūrėtojas. Ar kun. Rektorius išeidamas jums nieko nesakė, man rodos, jog rytoj jūs priimsite Šv. Komuniją...

— Ar jau paskutinę?!...

— Taip, brolau, jau aš netekau vilties dėl jūsų pagijimo!...

Linksmiausia naujiena! Ligonis tuoj pašoko nuo lovos ir su širdingiausiu džiaugsmu apkabino brolio kaklą. Tik vienas saugotojas gailiai, gailiai verkė.

— Džiaugkitės, brolau! ramino jį šventasis. Jūs pranešėte man laimingiau sią žinią.

Ir pradėjo ruošti. Paprašė atnešti įstatų knygėlę ir kryžių. Nusikabino nuo kaklo ražančių ir kalbėjo:

— Viekšpatie, štai mano viso gyveni-

mo turtas. Gerasai Jėzau, buk man darbar ištikimas.

Tada padiktavo jis širdingą padėkos laišką visiems mokytojams ir broliams. Netrukus priėjo išpažinties. Ryta, visiems sukilus, buvo pranešta, kad jie susirinktų kopyltėlėn palydėti paskutinį kartą švenčiausiąjį pas brolių Joną. Visi nuliudo. Jie spėjo, kad tai už jų kaltes Dievas atsiima taip tobulą šventumo pavyzdį.

Šventajam buvo leista ant žemės gulint priimti Komuniją. Atkalbėjęs "Confiteor," ligonis staiga atsiklaupė ir susijaudinęs kalbėjo: "Aš išpažįstu, kad čia prieš mane yra vienatinis Dievo Sunus... Aš trokštu gyventi ir mirti tikru sunumi šventosios Katalikų Bažnyčios... Jėzaus Draugijoje." Ir sukryžiuotomis ant krutinės rankomis susivienijo su Kristumi. Jo veidas nepaprastu džiaugsmu spindėjo. Tik aplinkui suspitę broliai verkė, o verkė...

Dar kelias dienas palukėjęs šventasis atsisveikino su visais. Jis prašė kitų ir pats žadėjo, jei tik galės, nieko savo maldose neužmiršti. Ir prisipažinęs, jog savo gyvenimą nė viena didesne nuodėme nesutepė. Rugpiučio 13 d. jis džiaugdamosi užmerkė savo skaisčiausias akis. Visų skruostus neužtvėnkiamos ašaros suvilgė. Tik šventojo veide viešpatavo paslaptingoji šypsena... Liudnas varpų gaudesys paskelbė jo mirtį. Į visas Jėzaus Draugijos įstaigas tuojau išsiuntinėta pranešimai apie nepaprastojo moksleivio mirtį. Netrukus ir mieste pasklido įvairūs gandai. Žmonės buriais skubėjo

į bažnyčią, kur jis buvo palaidotas.

Šventasis mirė! Šventasis! girdėjosi visur balsai. O minių, minios veržėsi prie to šventojo moksleivio. Ir tik už geležinių vienos kopylės durų užrakinus nuo įsikarščiausių žmonių pavyko apsaugoti šventojo kunas. Tuo pat laiku sklido gandai ir apie jo stebuklus. Su nuostaba buvo kalbama apie tai kiek neišmatuojamos kilnybės slėpė jo tyli karšta širdis. Pačioje Romoje, Flandrijoje, Vokietijoje, Naujajam Pasauli ir visur, kur tik Jezuitų mokslas buvo susispietęs kilnaus jaunimo, Jono Berchmans'o vardas buvo su pagarba minimas.

Šventasis.

Bet dar ilgai ir labai atsargiai buvo tyrinėjami jo stebuklai. Reikėjo išpašakny iširti tris staigius išgydimus sunkiai sužeistų ligonių, atsivertusios Marijos Vilson'aitės išgijimą ir k. Dar lėčiauėjo jo kanonizavimas. Vos 1843 metais Gregorius XVI pripažino Jono Berchmanso dorybių karžygišką žymę. 1865 m. dar sykį visa rimtai apsvarsčius, Pijus IX įrašė jį palaimintųjų skaičiūn ir leido toliau tyrinėti palaimintojo Jono gyvenimą ir stebuklus, kad galėjus suteikti jam šventojo vardą. Ir tik pustrėčio šimto metų su viršum praslinkus, 1887 m. Leonas XIII kongregacijos nusprendimą ir Joną Berchmansą paskelbė tikrai esant šventuoju.

Džiaugsmingai sutiko katalikų jaunimas tą paskelbimą. Daugelis moksleivių draugijų jį pasirinko savo vadu ir užtarėju.

Ir mums, atkakliai bekovojuant už

Lietuvos dvasinę nepriklausomybę, stengiantis išliuosuoti tautiečių minias iš šelstančių girtuokliavimo jurių, iš šaltųjų savymelės pančių ir pražutingojo ištvir-

kimo verguvės, — reiktų labiau susiartinti su tuo šventuoju moksleiviu ir drąsiai žengti jo numintu tyliųjų karžygių taku į tikrosios laisvės sritis!

Klausimai ir Atsakymai

Vaikų išpažintis.

KLAUSIMAS. Ar gera vaikučių išpažintis jeigu jie nepabaigė savo nusikaltimų sakyti, o kunigas pertraukęs uždavė mėtavonę ir pasakė, kad kitą kartą pasakys, tas nuodėmės.

“*Laivo*” *Skaitytojas.*

iš Conn. Valstijos.

ATSAKYMAS. Matyt, kad vaikučiai pradėjo pasakoti nereikalingus dalykus, o ne nusikaltimus. Per išpažintį išpažįstama nuodėmės, o ne ištisos istorijos pasakojama.

Gali Tamsta pasitikėti, kad kunigas gerai numanė, ką darąs, ir išpažintis buvė gera.

Evangelijos pradžia.

KLAUSIMAS. Kodel evangelijoje yra taip sakoma: “anais metais Jėzus Kristus tarė savo mokytiniais,” bet nėra, arba nepasako, kokiais metais. Meldžiu paaiškinti.

J. Kazmauskis.

ATSAKYMAS. Kas šventadienis bažnyčioje yra skaitomos evangelijos, o geriau — mažas straipsnelis, ištrauka iš vienos keturių evangelijų. Pirmiau negu

pradėti evangeliją skaityti yra daroma dvi įžangi į ją. Pirmoji, — ragina kunigas visus bažnyčioje esančius išklausti dievobaimingai ir sustojus skaitomą tam sekmadienyje, ar šventėje Bažnyčios paskirtą evangeliją didesnei Dievo garbei o mūsų dvasiškai naudai. Tai čia paprastoji raginančioji įžanga. Po ją seka kita pačios Bažnyčios duota įžanga į pačią evangeliją: “anuo metu tarė Jėzus savo mokytiniais.”

Šitų žodžių pačiame evangelijos tekste nėra. Juos įdeda šv. Bažnyčia, kad tikinčiųjų mintis ir širdis priruošus prie Jėzaus Kristaus žodžių.

Jeigu gi norima butinai sužinoti kokiais metais ir kokiose apystovose Jėzus Kristus yra skaitomus žodžius taręs, geriausia paimti naująjį Testamentą, atsiversti nurodytąją vietą ir perskaityti vietą, du perskyrimus prieš tąją vietą, o bus aišku.

Nors ir svarbu kaip kam gali atrodyti diena ir metai kada Jėzus Kristus tuos ar kitus žodžius tarė, bet, supranta, kur kas yra svarbiau, kad mes tuos Jėzaus Kristaus žodžius su tikinčia ir pilna meilės širdimi priimtume ir sulyg

Jėzaus mokslo gyventumėm.

Kaip senai žmonės gyvena?

KLAUSIMAS. Skaičiau knygoje, kad žmonės ant žemės gyvena jau 72.000.000 metų. Tai kažin ar tas teisybė. Meldžiu paaiškinti per "Laivą."

J. Kazmauskis.

ATSAKYMAS. Kaip senai gyvena žmonės ant žemės nėra galutinai ištirta. Sulyg naujaušiu ir rimčiausių mokslo įrodymų, žmonija nėra senesnė per 20.000 metų. Kiti mokslininkai, pasiremdami senovės žmonių naujaušiomis iškasynomis, tvirtina, kad žmonija neturinti nei 7.000 metų senumo. Bet galutinai kol kas mokslui nepasisekė žmonijai amžiaus nustatyti.

Tie, kurie tvirtina, kad žmonija jau milijonus metų gyvena ant žemės, nėra mokslininkai, nėra rimti vyrai. Juk kodėl nepasakyti kad 900.000.000 metų, ar daugiau? Kas gi ištirs?

Bet taip tvirtindami žemina patį žmogų. Visi žinome, kaip žmogus kas metai ką nors naujo išranda, pagerina, patobulina. Žinome, kiek daug žmonės padarė tik per 2.000 metų maždaug, nuo Jėzaus Kristaus laikų. O ir anais laikais žmonės buvo su galvomis ir su smegenimis. Visas tasai progreso, pažangos laikas nuo laukinio žmogaus iki šių dienų civilizuoto žmogaus jau nėra taip didelės. Mes tą patys apčiuopiamai įžiurime. Tvirtinti, buk žmonija esanti jau nuo 72 milijonų metų ant žemės, tai jau daugiau negu juokinga.

Atpirkimas.

KLAUSIMAS. Kunigai iš sakyklų žmonėms aiškina, kad Jėzus (Kristus) mumis atpirko. Tai kam mes buvome parduoti? Aš negaliu suprasti. Prašau paaiškinti per "Laivą".

J. Kazmauskas.

ATSAKYMAS. Labai gaila, kad Tamista pamiršai svarbiausias šv. tikėjimo tiesas. Jų yra šešios. Tų tiesų nežinodamas žmogus negali būti išganytas. Iš eilės trečioji svarbiausioji tikėjimo tiesa yra, kad Antrasis Švenč. Trejybės Asmuo, Dievo Sunus, yra tapęs žmogumi ir numiręs dėl mūsų išganyto.

Tamistai, manau, yra žinoma, kad pirmieji žmonės savo liuosa valia atsiskakė klausyti Dievo, o paklausė velnio. Nuo tos valandos jie tapo velnio tarnais, o ne Dievo. Dievas yra, buvo ir bus žmogaus laimės šaltinis, — tai žmogaus amžinas išganytas; piktoji-gi dvasia — velnias, — tai žmogaus amžinosios nelaimės pradžia. Mūsų pirmieji tėvai liuosa valia atsiskakė nuo savo amžinos laimės, pasiemė amžinąją nelaimę. Patys save liuosa valia, o kartu ir visą savo ainiją pavedė velnio valdžiai. Kitaip sakant, per pirmutinį nusidėjimą žmonės pateko į velnio vergiją.

Patys žmonės iš tos vergijos nebegalėjo išsigelbėti, nes viena reikėjo užgana-padaryti pilnai Dievo teisingumui, o kita, reikėjo išstarnauti nuo Viešpaties Dievo teisę į amžinąją laimę. Tą padarė Jėzus Kristus, antrasis Asmuo Švenčiausios Trejybės prieš 1924 metus tapęs žmogumi ir miręs dėl mūsų iš tos vergijos iš-

vadavimui, atpirkimui ant kryžiaus.

Teisingai todėl Jėzų Kristų vadina-
me mūsų Atpirkėju, nes Jisai tikrai sa-
vo švenčiausiu Krauju mus iš velnio ver-
gijos išlinosavo ir mus amžinai laimei at-
pirko.

* *KLAUSIMAS.* Dievas sutvėrė žmo-
gų, kaip sako šv. Raštas, Adomą ir Jevą
ir potam sutvėrė žaltį, kad juos gundytų
ir kaip pagundino, tai jie nuodėmę papil-
dė. Ir už tą nuodėmę Dievas į pragarą
pasmerkė ir po tam Dievas siuntė Vienati-
nį Sunų, kad mus atpirtų. Kaip tai
galėtų buti? Aš neišmanau.

J. Kasmauskis.

ATSAKYMAS. Iš ankščiau tilpusio
atsakymo apie Atpirkimą (Tamsta gali

suprastį kaip ten galėjo ir kaip iš tikrųjų
buvo. Kad būtų Tamstai dar aiškiau,
imk gerbiamasis ir pasiskaityki šventojo
Rašto pradžią apie pasaulio ir žmonių
sutvėrimą, bei pirmųjų tėvų nuodėmę, bu-
tent, kaip jie nepaklausę Dievo įsakymo
nevalgyti vaisiaus nuo uždrausto medžio,
to įsakymo neužlaikė ir nusikalto.

Dievas netvėrė žaltio, kad žmones
gundytų ir už pirmąją nuodėmę Dievas
jų nepasmerkė į pragarą, nes davė laiko
atgailai, bet jau į Dangų įeiti atėmė tei-
sę. O Vienatinį Sunų siuntė, kad žmones
iš tos velnio vergijos išvadavus ir prara-
stą teisę į Dangų žmonėms sugražinus.
Čia Dievo gailėstingumo paslaptis.

* *

I Š Š V E D I J O S .

Buvo kiek džiaugsmo katalikų pa-
sauliui girdint kaip Švedijoje ima pri-
gyti vėl katalikystė.

Ir kur-gi nesidžiaugti. Per pas-
kutinį šimtą metų katalikų skaičius Šve-
dijoj ir Norvegijoje iš 10 asmenų išau-
go į 5.147. Bet, suprantama, tai yra
maža nežymi gyventojų saujelė.

Dabar vėl pradėjo smarkiau atgy-
ti masonerijos kova prieš Katalikų Baž-
nyčią Švedijoje. Švedų masonai, so-
cialistai tuo žvilgsniu visame seka fran-
cuzų masonų ir socialistų.

Senai jau atgyvenusią savo nega-
rbingą praeitį Fridos Steenhof pamfle-
tą: „Didžiausi priešai,“ vėl išleido kata-
likystės priešai į pasaulį. Knygutė nu-

kreipta ypač prieš Atgailos sakramen-
tą. Protestantė rašytoja, pati gerai da-
lyko nesupratusi, tiek niekų pritauskia,
kad net koku darosi pamanius, kaip
skaitytojai biauriai yra klaidinami.

Skandinavija. Skandinavijos katali-
kės moterys, pareikšdamos, kad katali-
kų tikėjimas — tai kiekvieno socialio
sutvarkymo esmė, kad yra butinas rei-
kalas dalyvauti moterims socialiamė,
visuomeniniame gyvenime, sudarė Skan-
dinavijos šalių moterų Katalikų Uniją,
skirtingą nuo tarptautinės Kat. Mot.
Unijos.

Lietuvos Žinios.

Krikščionių Demokratų Konferencija įvyko Kaune Sausio 21-24 dienomis. Susirinko atstovai ir svečių iš visų Lietuvos kraštų, viso daugiau 300 asmenų. Svarbių pranešimų apie Lietuvos padėtį darė septyni krikščionių demokratų ministrai: Tumėnas, Bistras, Petrulis, Čarneckis, Krupavičius, Starkus ir Sližys. Konferencija padarė daug svarbių nutarimų, per kuriuos eina mintis: **daugiau griežtumo ir veiklumo.**

Naujas Seimo Prezidiumas. Sausio 27 d. Seimas išrinko naują prezidiumą: pirmininku — Dr. L. Bistrą, vicepirmininkais išrinkti: prel. J. Staugaitis ir Dr. Pr. Raulinaitis; sekretoriais: — Dr. E. Draugelis ir p. Jočys. Visi katalikai.

Okupantai trukdo lietuviams mokslą. Švenčionių gimnazijai lenkų valdžia pranešusi, kad mokiniai turj per 23 m. negalėsią buti nuo kariuomenės laisvi.

Iš Vilniaus gimnazijos paimta 19 mokinių.

Steigia muzikos konservatoriją. Laisvasis menininkas M. Petrauskas steigia Kaune Lietuvių muzikos konservatoriją. Tuo tarpu busiā mokoma tik dainavimo. Iš besimokančių busiā kuriama liaudies opera. Mokesnis už 10 pamokų 100 litų. Konservatorija yra Kalno gatvėj 3 Nr.

Kauno miestas ieško paskolos Amerikoje. Kauno miesto valdyba įgaliuoja dr. Viniką ieškoti Amerikoje pas-

kolos 2 milijonų dolerių sumoje miesto kanalizacijos ir vandentekio reikalams.

Statys Alytuje tiltą. Susisiekimo ministerija šią vasarą mano pastatyti Alytuje per Nemuną gelžkeliui tiltą. Reikalinga tiltui medžiaga jau užsakyta užsieny. Tiltu statymas atsieis 1 milijoną litų.

Derybos dėl prof. Bugos palikimo. Nesenai Kaune buvo privatus posėdis, kuriame dalyvavo švietimo ministerijos atstovas, vienas Seimo narys ir prof. Bugos šeimos atstovas, kur buvo kalbėta: kuriuo budu aprupint velionies šeimą ir perimt jo palikimą. Buvo pasiulyta: už knygyną sumokėti 15,000 litų, už žodyną ir raštus 10.000 litų ta sąlyga, kad Universitetui butų parduota ir autoriaus teisės, ir be to, pasirupinti, kad butų pripažinta įstatymų keliu Bugos šeimai pensija: žmonai po 400 litų kas mėnuo iki gyvos galvos arba iki ištekant, o vaikams po 150 litų kas mėnuo iki to laiko, kai jiems įstojus į I gimnazijos klasę praeis 12 metų. Bugos šeimos atstovas su tuo nesutiko, rasdama, kad tai esą permaža.

Advokatų skaičius Lietuvoje. Prisieusių advokatų yra 53, iš jų Kaune 24; prisieusių advokatų padėjėjų Lietuvoje yra 37, iš jų Kaune 23. Privatinių advokatų taip pat nemaža yra. Vienoje tik Kauno apygardoje jų esama 35.

Biznio įstaigų skaičius Kaune. Perreitų metų gale Kaune buvo 19 viešbučių, 45 užvažiavimo namai, 40 arbatinių, 20 valgyklų, 10 cukrinių ir kavi-

nių, 28 alinės, 53 traktieriai, 39 degtinės parduotuvės, 6 degtinės urmo sandėliai, 12 alaus įsinešti parduotuvių, 62 kirpyklos, 141 mėsos parduotuvė, 117 duonos kepyklų, 1 alaus urmo sandėlis, 3 vyno dirbtuvės ir pilstytuvės, 84 papirosų, vaisių ir kitų smulkmenų parduotuvės.

Automobilių skaičius Kaune. Praėjusių metų gale buvo 129 lengvų automobilių, 39 sunkiųjų, 8 autobusai, 31 motocikletė; lengvųjų vežikų 160 ir sunkiųjų 227.

Likviduoja komunistus. Sausio 12 d. Mariampolėje padaryta eilė kratų pas įtariamus asmenis, tarpe kurių ir pas Realinės gimnazijos mokytoją dr. S. Matulaitį. Pas jį krata truko 20 val. Rasta 12 įvairių konstrukcijų granatų. Dr. Matulaitis suimtas. Viso suimta Mariampolėje 19 žmonių. Panevežy padaryta taip pat panašios kratos ir suėmimai. Ten suimtas dr. Domaševičius.

Naujos Maldaknygės.

AUKSO ALTORIUS

Baltas kauliniais viršeliais vidury viršelių yra įtaisytas gražus kryžius
464 puslapiai. Kaina \$2.00

ANIOLAS SARGAS

Baltas kauliniais viršeliais, nedidelio formato, tinkama jaunimui knygutė. 288 pusl. Kaina \$1.75

ANIOLELIS

Juodais minkštais skuriniais viršeliais, nedidelio formato. Kaina 75c.

VAINIKELIS

Juodais kietais viršeliais. Kaina 50c.

VAINIKĖLIS

Kietais viršeliais, mažo formato
Kaina 40c.

DANGAUS ŽVAIGŽDUTĖ

Baltas kauliniais viršeliais, skiriama jaunuomenei. 382 pusl. Kaina .. \$1.50

AUKSO ALTORIUS

Juodais minkštais viršeliais, vidutinio formato, 464 pusl. Kaina \$1.35

ANIOLAS SARGAS

Juodais minkštais viršeliais, ypatinai skiriama jaunuomenei. 288 pusl.
Kaina \$1.75

MELSKIMĖS

Knygelė mergaitėms skiriama. Juodais kietais viršeliais, labai tinkama mokyklų vaikams, 323 pusl.
Kaina 60c.

MAŽAS ALTORIUS

Juodais minkštais viršeliais, su auksuotu ant viršelio kryželiu, 464 pusl. Kaina \$1.50

MAŽAS ALTORIUS

Juodais kietais viršeliais, nedidelio formato, 464 pusl. Kaina 50c.

ANIOLAS SARGAS

Juodais minkštais virš., nedidelio formato, tvirtais apdarais, 448 pusl. Kaina \$1.25

RAMYBĖ JUMS

Juodais minkštais viršeliais, paauksuota, tvirtais apdarais, 958 pusl. Kaina \$3.50
Juodais kietais viršeliais, 958 pusl. Kaina \$2.00

AUKSO ALTORIUS

Juodais minkštais viršeliais, gražiais ir tvirtais apdarais, vidutinio formato, 382 pusl. Kaina \$1.50

PASTABA:

Perkant didelį skaitlių yra duodamas didelis nuošimtis.

Reikalaujami virš pažymėtų knygų, Adresuokite:

DRAUGAS PUBLISHING CO.

2334 So. Oakley Ave.

Chicago, Illinois.

Dvasiško Turinio Knygos

1. Jėzus mūsų meilė — Sutašė J. B.	15c.	16. Dvasiškoji Komunija	5c.
2. Štai tavo motina	25c.	17. Šv. Stanislovo Kostk Gyvenimas	20c.
3. Dvasiškoji iškalba — Kun. D-ro K. Jaučiaus	25c.	18. Šv. Pranciškaus Salez. dvasia I ir II..	60c.
4. Apie dušią — Gabr. Tauciaus	25c.	19. Misijonieriaus Užrašai — Kun. R. W. Alex.	\$1.25
5. Šitai Viešpaties tarnaitė	25c.	20. Apie tikrąjį pamaldumą	10c.
6. Pam kymas apie Viešp. Jėzaus D. Motynos	15c.	21. Apie Katalikų Tikybos Tikrybę	30c.
7. Kaip turime melstis, — Kun. A. Stonis	7c.	22. Trijų dienų rekolekcijos — Kun. Civinskio	40c.
8. Šventųjų garbinimas ir jų relikvijos — Kun. J. B.	5c.	23. Šv. mūsų globėjų gyvenimai — J. B. ..	30c.
9. Jėzus Kristus Dievas	35c.	24. Jėzaus Kristaus-Verkenčiųjų Paguoda	40c.
10. Leiskite mažučiams ateiti pas manęs ..	50c.	25. Katalikų Tikyba — Kun. P. Bučys M. I. C.	75c.
11. Žemaičių Kalvarijos aprašymas	25c.	26. Vainikėlis, nedidelio formato paauksuotu viršeliu — Kaina	50c.
12. Dangaus Karalienė — Kun. M. G. ..	\$1.00	27. Dangaus Žvaigždutė, nedidelio formato, juodais minkštais viršeliais	
13. Šventosios Mišios — Kun. Laukaičio ..	40c.		
14. Sveika Karalienė	75c.		
15. Švenč. Sakram. Adoracijos Vadovėlis..	30c.		

Kaina	\$1.25	29. Kantičkos, juodais minkštais apda-	
28. Balsas Balandėlės arba Mažas Šalti-		rais, Kaina	\$1.45
nėlis, paaukuota juodais minkštais		30. Šventųjų Gyvenimas, gerais juodais	
apdarais vidutiniško formato Kaina	\$2.00	apdarais Kaina	\$4.50

“DRAUGO” KNYGYNE

2334 So. Oakley Ave.

Chicago, Illinois.

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jei jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasdešimtis metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po tobulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUI. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo: “Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė.” Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laiškų mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiariskumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, nerviškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Apgr.).

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

3238 So. Leavitt Str. Chicago, Ill.

NOREDAMI Pirkti, Parduoti Ar Mainyti
Visados Kreipkitės Pas Mus. Tas Jums Bus
Ant Naudos.

S. L. FABIONAS CO.

INVESTMENTS REAL ESTATE
INSURANCE

809 W. 35th Str., Chicago, Ill.
Tel. Boulevard 0611 ir 0774

Padarom Pirkimo ir Pardavimo Raštus.

Pasiekimui siunčiam pinigais ir
Parduodam Išvakortes.